

багато моделей поведінки переслідувачів, практично неможливо розробити єдину ефективну стратегію вирішення проблеми, яка б підходила до кожної ситуації. Проте жертви переслідувань повинні документувати всі правопорушення, здійснені переслідувачем проти них особисто та їх власності. Для цього потрібно сфотографувати пошкоджене майно та тілесні ушкодження, нанесені переслідувачем, а також зберігати записки, листи, електронну кореспонденцію та повідомлення, залишені зловмисником на телефонних автовідповідачах. Жертви переслідування часто вдаються до профілактичних заходів, щоб підвищити свою безпеку. Вони встановлюють міцні двері, зовнішнє освітлення та сигналізацію, змінюють маршрути пересування, обмежують час прогулянок на самоті, носять з собою перцевий спрей або електрошокер, ігнорують переслідувачів, звертаються до друзів та родичів за підтримкою. У США особам, які потерпають від переслідувань, рекомендовано комунікувати з поліцією або місцевими соціальними службами, щоб отримати професійну допомогу, необхідну для подолання проблеми.

Науковий керівник Л. Д. Дягілева

УДК 343.9:343.226

ДАРИНА ГРИГОРІВНА ЗАВРІЧКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЛЯ І БОРОТЬБА З НИМ В ІТАЛІЇ

На сьогодні домашнє насильство в Україні залишається проблемою, яка потребує контролю та реагування з боку суспільства та держави. Впродовж 2018 року до Національної поліції України надійшло 89,5 тисяч заяв, повідомлень від жінок пов'язаних з домашнім насильством. У поліції зазначають, що понад 60 % постраждалих від насильства взагалі не повідомляють про його скоєння і не звертаються за допомогою. В Україні згідно нового закону «Про запобігання та протидію домашньому насильству» чітко розмежовуються спеціальні заходи, які призначені для протидії домашньому насильству.

В Італії переважна кількість – 63 відсотки – знущань над жінками відбувається в родині. При цьому більше 90 відсотків подібних інцидентів не доводяться до відома поліції, як правило, через страх перед тираном або через сором і непередбаченої реакції суспільства, яке далеко не завжди з розумінням ставиться до потерпілих. Незважаючи на всі «бар'єри», італійкам надається цілий ряд можливостей вирішити цю проблему. У країні діє номер багатомовного телефонного центру допомоги 1522, всюди також працюють численні аналогічні центри. До

того ж, малозабезпеченим, включаючи іноземців, гарантується захист в цивільному та адміністративному суді – обраний жертвою адвокат буде повністю оплачений державою, яка також бере на себе всі судові витрати і пов'язані з веденням справи витрати. Таким чином, я вважаю, що необхідно враховувати досвід зарубіжних країн для вдосконалення боротьби з домашнім насильством.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

ВЛАДИСЛАВ СЕМЕНОВИЧ ЗАХАРОВ

Харківський національний університет внутрішніх справ

СУЧАСНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПОЛІЦІЇ В СПРАВАХ З ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

Домашнє насильство безперечно є однією з найбільш серйозних і складних проблем, з якими стикається право охорона сьогодні. Домашнє насильство вже давно є головною причиною вбивств в більшості громад. Як ключовий соціальний феномен, воно ставить під сумнів сферу, широту та роль сучасної правоохоронної політики та практики. Поліція не завжди відповідала на цей виклик найкращим чином. Історично домашнє насильство розглядалося як фактично приватна сімейна справа, не придатна для силового втручання уряду. Насправді американський закон колись визнавав чоловіків справжніми головами своїх домоволодінь з правом наносити тілесні покарання непокірним дружинам. Хоча більшість законів такого роду зникли на початку XIX століття, їх залишкові наслідки продовжували проявлятися в соціальних нормах і дозволах сучасного суспільства. суспільство розширило роль уряду як захисника не тільки поза домом, але і всередині нього. Однак інституційні переходи до нової політики та процедур часто відстають від змін у суспільному ставленні, і це традиційно стосується поліцейських відділів, які займаються домашнім насильством. Більше того, не кожен поліцейський особисто прийняв цю зміну, і наслідком цього іноді було нечутливе ставлення до жертв домашнього насильства. Динаміка переслідування також сприяла нерішучості поліцейських відомств належним чином надавати допомогу жертв домашнього насильства. Поліціанти часто стикаються з жертвами жорстокого поводження, які потрапляють у кругообіг захисту свого кривдника, і багато поліціантів помилково прийшли до висновку, що втручання є безглуздом або навіть шкідливим. Як тільки доцільність втручання поліції стала очевидною, поліцейські відомства